

[Niels Westerby.]

tidligere lovgivningsbestemmelser. Man har nu valgt at opretholde en fast støtteprocent i stedet for et fast byggeindeksreguleret tilskud. Jeg kan se af bemærkningerne til lovforslaget, at undervisningsministeren har været inde på spørgsmålet om et byggeindeksreguleret tilskud, og jeg vil gerne stille undervisningsministeren det spørgsmål, om man ikke under udvalgsbehandlingen skulle se meget nøje på, om man skulle gå over til det.

Siden kollegieloven fra 1963 er der jo sket en stærk stigning i byggeomkostningerne og ikke mindst i finansieringsomkostningerne — det store kurstab — og det kunne derfor i høj grad være et spørgsmål, om man ikke skulle kræve eller ønske en øget støtteprocent eller eventuelt en helt ny form for tilskud. Man kunne jo dog f. eks. overveje, om det skulle være sådan, at staten overtog hele finansieringen, og at der så betaltes renter og afdrag af en del af lånet. Jeg er ikke sikker på, om man kan nå det smukke mål, det er at løse både den akademiske og al anden ungdoms boligproblem under uddannelse ved den form for lovgivning, som er foreslået i det foreliggende tilfælde.

Jeg vil gerne også give tilslutning til den tanke, der er rejst af hr. Enggaard, at man skulle prøve at tilvejebringe solidaritet imellem de forskellige kollegier. Det kan ikke være rimeligt, at unge med nøjagtig samme vilkår får væsentlig forskellige boligudgifter, alt efter hvilket kollegium de kommer til at bo på. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt at prøve at tilstræbe en vis solidaritet på dette område, og jeg vil meget henstille, at man også overvejer det i udvalget.

Endelig vil jeg gerne henstille, at undervisningsministeren sideløbende med behandlingen i folketingsudvalget prøver på at lade en uafhængig instans foretage en teknisk-økonomisk undersøgelse af, hvilken standard kollegiebyggeriet bør have. Der er jo delte meninger om dette spørgsmål. Nogle

mener, at det bogstavelig talt ikke vil føre til nogen fordyrelse med en bedre standard; andre mener, det vil føre til en meget høj grad af fordyrelse, og derfor synes jeg, at det spørgsmål burde undersøges af en uafhængig teknisk-økonomisk instans. Man skal ikke vente med det, indtil der er nedsat et kollegieråd, men man skal prøve på at få denne undersøgelse foretaget allerede nu, således at den kan gå ind i den planlægning, som lovforslaget sigter på at tilvejebringe.

Men i princippet kan jeg på liberalt centrums vegne sige, at vi meget gerne ser lovforslaget fremmet, og vi vil også gerne have det strammet på en række punkter, således at man kan få løst den læsende ungdoms boligproblem både til gavn for den og til gavn for samfundet i al almindelighed.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg vil gerne allerførst takke for, jeg har vel næsten lov til at sige den hjertelige modtagelse, der blev lovforslaget til del; det var i hvert fald en meget positiv modtagelse. Det kan man måske sige er selvfølgelig og naturligt, og når jeg har fremsat forslaget i denne skikkelse, synes jeg selvfølgelig, at det er rart, man tager vel imod det, men i betragtning af, at det dog drejer sig om et boligfelt — og jeg går ud fra, at vi alle er enige om, at vi skal betragte dette område som en del af boligmarkedet — hvor der er tale om, alt efter hvordan man nu vil behandle tallene, en tredobling eller en fordobling, hvis man vil tage den ekstra kvota med, vi fik i år, synes jeg, det er glædeligt, at ingen har anfægtet tallet nedad.

Der er derimod flere, der har spurgt, om det nu var det rigtige tal, og jeg tror, at også de ordførere, der rejste tvivl om tallet, vil give mig ret i, at det ikke præcis tør siges, hvad det rigtige tal er. Vi har simpelt hen ikke muligheden for det. Vi er taknemlige for den undersøgelse, som Danske Studerendes Fællesråd har gennemført, og også for den undersøgelse, der er gennemført i Århus, men alligevel giver det